

Гео Милев

Мъртвешки зелена, сломена
лежи...
Балада

Мъртвешки зелена, сломена лежи
луната над белия праг.
Записан е твоят мъчителен призрачен знак –
и в лунния лед над прага той лежи:
смел образ, огледан през злоба и мрак.
– Луната студена лежи.
Есенните гробища зеят –
о слепи прозорци и мъртви врати:
есенните гробища зеят –
удавници древни и бледни деди,
обкичени с огън и смърт, и звезди.
– Есенните гробища зеят.
В миг ножът света обкръжи –
и блесна нечакан в далечни очи.
В миг писък на нож тъмний сън обкръжи –
среднощният вятър го с писък отнися:
и кървава длан под безцветни лъчи
зловещо над белия зид се изписа.

– Луната студена лежи.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11290>]